॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

यज्ञेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ता उंप्यिङ्गेरेवासृंजत् यदुंप्यजं उप्यजंति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते जघनार्धादवं द्यति जघनार्धाद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते स्थविम्तो-ऽवं द्यति स्थविम्तो हि प्रजाः प्रजायन्तेऽसंम्भिन्दन्नवं द्यति प्राणानामसंम्भेदाय न पूर्यावंत्यति यत्पंर्यावृत्येदुदावृत्तः प्रजा ग्राहुंकः स्याथ्समुद्रं गंच्छु स्वाहेत्यांह रेतः (१)

पुव तद्दंधात्यन्तिरक्षं गच्छु स्वाहेत्यांहान्तिरिक्षेणेवास्मैं प्रजाः प्र जनयत्यन्तिरिक्षः ह्यनुं प्रजाः प्रजायन्ते देवश् संवितारं गच्छु स्वाहेत्यांह सवितृप्रंसूत पुवास्मैं प्रजाः प्र जनयत्यहोरात्रे गच्छु स्वाहेत्यांहाहोरात्राभ्यांमेवास्मैं प्रजाः प्र जनयत्यहोरात्रे ह्यनुं प्रजाः प्रजायन्ते मित्रावरुणौ गच्छु स्वाहाँ (२)

इत्याह प्रजास्वेव प्रजांतासु प्राणापानौ दंधाति सोमं गच्छ स्वाहेत्याह सौम्या हि देवतया प्रजा यज्ञं गंच्छ स्वाहेत्याह प्रजा एव यज्ञियाः करोति छन्दा श्रीस गच्छ स्वाहेत्यांह प्रावो वै छन्दा श्रीस प्रशूनेवावं रुन्द्धे द्यावांपृथिवी गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव प्रजाता द्यावांपृथिवीभ्यांमुभ्यतः परि गृह्णाति नर्भः (३)

दिव्यं गेच्छु स्वाहेत्यांह प्रजाभ्यं एव प्रजांताभ्यो वृष्टिं नि येच्छत्यग्निं वैश्वान्रं गेच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव प्रजांता अस्यां प्रतिं ष्ठापयति प्राणानां वा एषोऽवं द्यति योऽवद्यतिं गुदस्य मनों मे हार्दि यच्छेत्यांह प्राणानेव यथास्थानमुपं ह्वयते प्रशोर्वा आलंब्यस्य हृदयेष् शुगृंच्छिति सा हृंदयशूलम् (४)

अभि समेति यत्पृंथिव्याः हृंदयशूलमुंद्वासयैत्पृथिवीः शुचार्पयेद्यद्पस्वंपः शुचार्पयेच्छुष्कंस्य चार्द्रस्यं च सन्धावुद्वांसयत्युभयंस्य शान्त्यै यं द्विष्यात्तं ध्यांयेच्छुचैवैनंमर्पर्या

स्नावुद्वांसयत्युभयंस्य शान्त्यै यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवैनंमर्पया रेतों मित्रावरुंणो गच्छ स्वाहा नभी हृदयशूलं द्वात्रिर्श्व ॥———[१]

देवा वै यज्ञमाग्नींध्रे व्यंभजन्त ततो यद्त्यशिंष्यत् तदंब्रुवन्वसंतु नु नं इदमिति तद्वंसतीवरीणां वसतीवरित्वम् तस्मिन्प्रातर्न समंशक्नुवन्तद्फ्सु प्रावेशयन्ता वंसतीवरीरभवन्वर यज्ञो वै वंसतीवरीं य्ज्ञमेवारभ्यं गृहीत्वोपं वसति यस्यागृहीता अभि निम्रोचेदनां रब्धोऽस्य यज्ञः स्यांत् (६)

यज्ञं वि च्छिन्द्याञ्च्योतिष्यां वा गृह्णीयाद्धिरंण्यं वावधाय सशुंक्राणामेव गृह्णाति यो वा ब्राह्मणो बहुयाजी तस्य कुम्भ्यांनां गृह्णीयाथ्म हि गृह्णीतवंसतीवरीको वसतीवरींगृह्णाति पृशवो वे वंसतीवरींः पृशूनेवारभ्यं गृह्णीत्वोपं वसति यदंन्वीपं तिष्ठंन्गृह्णीयात्रिर्मार्णुका अस्मात्पृशवंः स्युः प्रतीपं तिष्ठंन्गृह्णाति प्रतिरुध्यैवास्में पशून्गृह्णातीन्द्रंः (७)

वृत्रमंहुन्थ्सो ईऽपो ईऽभ्यंम्रियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञिय्र् सदेवमासीत्तदत्यंमुच्यत् ता वहंन्तीरभवन्वहंन्तीनां गृह्णाति या एव मेध्यां यज्ञियाः सदेवा आपस्तासांमेव गृह्णाति नान्तमा वहंन्तीरतीयाद्यदंन्तमा वहंन्तीरतीयाद्यज्ञमितं मन्येत् न स्थांवराणां गृह्णीयाद्वरुंणगृहीता वै स्थांवरा यथ्स्थांवराणां गृह्णीयात् (८)

वर्रणेनास्य युज्ञं ग्रांहयेद्यद्वै दिवा भवंत्यपो रात्रिः प्र विंशति तस्मांत्ताम्रा आपो दिवां ददश्चे यन्नक्तम्भवंत्यपोऽहः प्र विंशति तस्मां चन्द्रा आपो नक्तं दद्दश्रे छायाये चातपंतश्च संधी गृंह्णात्यहोरात्रयोरेवास्मै वर्णं गृह्णाति ह्विष्मंतीरिमा आप इत्यांह ह्विष्कृंतानामेव गृंह्णाति ह्विष्मार्थ अस्तु (९)

सूर्य इत्यांह् सशुंक्राणामेव गृह्णात्यनुष्टुभां गृह्णाति वाग्वा अनुष्टुग्वाचैवेनाः सर्वया गृह्णाति चतुंष्यदय्चा गृह्णाति त्रिः सांदयति सप्त सम्पंद्यन्ते सप्तपंदा शक्वंशे पृश्वः शक्वंशे पृश्न्वेवावं रुन्द्वेऽस्मै वे लोकाय गार्हंपत्य आधीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपसादयेदस्मिल्लोंके पंश्नुमान्थ्स्याद्ययदांहवनीयेऽमुष्मन्नं (१०)

लोके पंशुमान्थस्यांदुभयोरुपं सादयत्युभयोरेवैनं लोकयोः पशुमन्तं करोति सर्वतः परि हरित रक्षंसामपंहत्या इन्द्राग्नियोर्भाग्धेयीः स्थेत्यांह यथायजुरेवैतदाग्नींध्र उपं वासयत्येतद्वे यज्ञस्यापंराजितं यदाग्नींध्रं यदेव यज्ञस्यापंराजितं तदेवैना उपं वासयित यतः खलु वे यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदनुं यज्ञश् रक्षांश्रस्यवं चरित यद्वहंन्तीनां गृह्णातिं क्रियमांणमेव तद्यज्ञस्यं शये रक्षंसामनंन्ववचाराय न ह्यंता ईलयन्त्या तृंतीयसवनात्परि

शेरे यज्ञस्य सन्तंत्यै॥ (११)

स्यादिन्त्रं गृह्ण्यादंस्त्वमुष्मिन्क्रियते पिङ्गरेशातिश्चा——[२] ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यः सोमंमुपावहर्न्थ्सर्वाभ्यो देवताभ्य उपावहरेदितिं हृदे त्वेत्यांह मनुष्येभ्य एवैतेनं करोति मनंसे त्वेत्यांह पितृभ्यं एवैतेनं करोति दिवे त्वा सूर्याय त्वेत्यांह देवेभ्यं एवैतेनं करोत्येतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं एवैन सर्वाभ्य उपावंहरित

पुरा वाचः (१२)
प्रवंदितोः प्रातरनुवाकमुपाकंरोति यावंत्येव वाक्तामवं रुन्द्धेऽपोऽग्रेंऽभिव्याहंरित यज्ञो वा आपो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृंजिति सर्वाणि छन्दाङ्स्यन्वांह पृशवो वे छन्दार्सेस पृश्नेवावं रुन्द्धे गायित्रया तेर्जस्कामस्य परि दध्यात्रिष्टुभैन्द्रियकांमस्य जगंत्या पृश्कांमस्यानुष्टुभौ प्रतिष्ठाकांमस्य पृङ्गा यज्ञकांमस्य विराजान्नंकामस्य शृणोत्विग्नः समिधा हवम् (१३)

म् इत्यांह सिवृतृप्रंसूत एव देवतांभ्यो निवेद्यापोऽच्छैंत्यप इंष्य होत्रित्यांहेषित १ हि कर्म क्रियते मैत्रांवरुणस्य चमसाध्वर्यवा द्रवेत्यांह मित्रावरुंणौ वा अपां नेतारौ ताभ्यांमेवैना अच्छैति देवीरापो अपां नपादित्याहाहुंत्यैवैनां निष्क्रीयं गृह्णात्यथों हविष्कृंतानामेवाभिघृंतानां गृह्णाति (१४)

कार्षिर्सीत्यांह् शमंलमेवासामपं प्लावयति समुद्रस्य वोक्षित्या उन्नय इत्यांह् तस्माद्द्यमानाः पीयमाना आपो न क्षीयन्ते योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांलं यज्ञो वंसतीवरीर्ंहोतृचम्सं चं मैत्रावरुणचम्सं चं स्क्रुस्पर्श्य वसतीवरीर्व्यानयिति यज्ञस्यं सयोनित्वायाथो स्वादेवैना योनेः प्र जनयत्यध्वर्योऽवेर्पा (३) इत्यांहोतेमनन्नमुरुतेमाः पृश्येति वावैतदांह् यद्यंग्निष्टोमो जुहोति यद्युक्थ्यः परिधौ नि माष्टिं यद्यंतिरात्रो यजुर्वदन्प्र पंद्यते यज्ञकतूनां व्यावृत्त्ये॥ (१५)

वाचो हवंमभिर्घृतानां गृह्णात्युत पश्चंवि शतिश्च॥———[३]

देवस्यं त्वा सिवतुः प्रस्व इति ग्रावाणमा देते प्रसूत्या अश्विनौर्बाहुभ्यामित्यांहाश्विनौ हि देवानांमध्वर्यू आस्तौम् पूष्णो हस्तौभ्यामित्यांह् यत्यै पृशवो वे सोमौ व्यान उपारशुसर्वनो यदुंपारशुसर्वनम्भि मिमीते व्यानमेव पृशुषुं दधातीन्द्रांय त्वेन्द्रांय त्वेति मिमीत इन्द्रांय हि सोमं आह्रियते पश्च कृत्वो यजुंषा मिमीते (१६)

पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को युज्ञो युज्ञमेवावं रुन्द्रे पश्च कृत्वंस्तूष्णीन्दश् सम्पंद्यन्ते दशौक्षरा विराडन्नं विराङ्चिराजैवान्नाद्यमवं रुन्द्रे श्वात्राः स्थं वृत्रतुर् इत्यांहैष वा अपा सोमपीथो य एवं वेद नापस्वार्तिमार्च्छंति यत्तं सोम दिवि ज्योतिरित्यांहैभ्य एवैनम् (१७)

लोकेभ्यः सम्भंरित सोमो वै राजा दिशोऽभ्यंध्यायथ्स दिशोऽनु प्राविंशत्प्रागपागुदंगधरागित्यांह दिग्भ्य एवैन् क् सम्भंरत्यथो दिशं एवास्मा अवं रुन्द्धेऽम्ब नि ष्वरेत्यांह कामुंका एन् इं स्त्रियों भवन्ति य एवं वेद यत्तें सोमादांभ्यं नाम जागृवीतिं (१८)

आहैष वै सोमंस्य सोमपीथो य एवं वेद न सौम्यामार्तिमार्च्छंति घ्रन्ति वा एतथ्सोमं यदंभिषुण्वन्त्य १ शूनपं गृह्णाति त्रायंत एवेनं प्राणा वा अ१ शवं प्रशवः सोमो-ऽ१ शून्पुन्रिपं सृजिति प्राणानेव पृशुषुं दधाति द्वौद्वाविषं सृजित तस्माद्वौद्वौ प्राणाः॥ (१९) यर्जुषा मिमीत एनं जागृवीति चतुंश्चत्वारिश्शच॥-----[४]

प्राणो वा एष यदुंपा १ श्वर्यदुंपा १ श्वंग्रा ग्रहां गृह्यन्तें प्राणमेवानु प्र यन्त्यरुणो हं स्माहौपविशिः प्रातः सवन एवाहं यज्ञ १ स १ स्थांपयामि तेन ततः स १ स्थितेन चरामीत्यष्टौ कृत्वो ऽग्रेऽभि षुंणोत्यष्टाक्षरा गायत्री गांयत्रम्प्रांतः सवनम् प्रांतः सवनमेव तेना ऽऽप्रोत्येकांदश् कृत्वौ द्वितीयमेकां-दशाक्षरा त्रिष्टुत्रेष्टुंभम्माध्यंदिनम् (२०)

सर्वन्म्माध्यंदिनम्व सर्वन् तेनांऽऽप्नोति द्वादंश् कृत्वंस्तृतीयं द्वादंशाक्षरा जगंती जागंतं तृतीयसवनन्तृंतीयसवन् तेनांऽऽप्नोत्येता ह वाव स यज्ञस्य सङ्स्थितिमुवाचास्कंन्दाया हि तद्यद्यज्ञस्य सङ्स्थितस्य स्कन्दत्यथो खल्वांहुर्गायत्री वाव प्रांतःसवने नातिवाद इत्यनंतिवादुक एन्म्प्रातृंव्यो भवति य पृवं वेद तस्मांदृष्टावंष्टौ (२१)

कृत्वोऽभिषुत्यं ब्रह्मवादिनो वदन्ति पवित्रंवन्तोऽन्ये ग्रहां गृह्मन्ते किम्पंवित्र उपार्शिरिति वाक्पंवित्र इतिं ब्रूयात् वाचस्पत्ये पवस्व वाजिन्नित्यांह वाचैवैनंम्पवयति वृष्णो अर्श्नभ्यामित्यांह् वृष्णो ह्येताव्रश्रू यो सोमंस्य गर्भस्तिपूत इत्यांह् गर्भस्तिना ह्येनम्प्वयंति देवो देवानां प्वित्रंम्सीत्यांह देवो ह्येषः (२२)

सं देवानां प्वित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्यांह् येषा होष भागस्तेभ्यं एनं गृह्णाति स्वां कृतोऽसीत्यांह प्राणमेव स्वमंकृत मधुंमतीर्न इषंस्कृधीत्यांह् सर्वमेवास्मां इद स्वंदयति विश्वंभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यों दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य

इत्यांहोभयैष्वेव देवमनुष्येषुं प्राणान्दंधाति मनस्त्वा (२३) अष्ट्वित्यांह मनं पुवाश्चृंत उर्वन्तिरक्षमिन्विहीत्यांहान्तिरक्षदेव हि प्राणः स्वाहाँ त्वा सुभवः सूर्यायेत्यांह प्राणा वै

स्वभंवसो देवास्तेष्वेव प्रोक्षं जुहोति देवेभ्यंस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्यांहादित्यस्य व रुश्मयों देवा मंरीचिपास्तेषां तद्भांग्धेयन्तानेव तेनं प्रीणाति यदि कामयेत वर्षुंकः पर्जन्यः (२४) स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृंज्याद्वृष्टिंमेव नि

स्यादिति नीचा हस्तन् नि मृज्याद्वृष्टिमेव नि यंच्छिति यदि कामयेतावंर्षुकः स्यादित्यंतानेन नि मृंज्याद्वृष्टिंमेवोद्यंच्छिति यद्यंभिचरंदमुं ज्ह्यथं त्वा होष्यामीतिं ब्र्यादाहुंतिमेवैनंम्य्रेफ्सन् हंन्ति यदिं दूरे स्यादा तर्मितोस्तिष्ठेत्रगणमेवास्यांनुगत्यं हन्ति यद्यंभिचरेंदमुष्यं (२५)

त्वा प्राणे सांदयामीतिं सादयेदसंत्रो वै प्राणः प्राणमेवास्यं सादयित षङ्किर्श्शुभिः पवयित षङ्घा ऋतवं ऋतुभिरेवैनंम्पवयित त्रिः पंवयित त्रयं इमे लोका पृभिरेवैनं लोकेः पंवयित ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांध्यत्यात्रयः पशूना हस्तांदाना इति यित्रिरुपा हस्तीन विगृह्णाति तस्मात्रयः पशूना हस्तांदानाः पुरुषो हस्ती मुर्कटः॥ (२६)

माध्यंन्विनमृष्टावंष्टावेष मनंस्त्वा पूर्जन्योऽमुष्य पुरुषो हे चं॥———[५]
देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत् ते
देवा उपार्शो यज्ञर सङ्स्थाप्यंमपश्यन्तमुपार्शो

देवा उपार्शौ यज्ञर सङ्स्थाप्यंमपश्यन्तम्पार्शौ समस्थापयन्तेऽसुरा वर्ज्रमुद्यत्यं देवान्भ्यायन्त ते देवा बिभ्यंत इन्द्रमुपांधावन्तानिन्द्रौंऽन्तर्यामेणान्तरंधत्त तदंन्तर्यामस्यौन्तर्यामृत्वम् यदंन्तर्यामो गृह्यते भ्रातृंव्यानेव तद्यजंमानोऽन्तर्थत्तेऽन्तस्तै (२७)

द्धामि द्यावापृथिवी अन्तर्र्वन्तरिक्षमित्यांहैभिरेव लोकैर्यजमानो भ्रातृंव्यानन्तर्धत्ते ते देवा अंमन्यन्तेन्द्रो वा इदमंभू द्यद्वय इस्म इति तें ऽब्रुवन्मधंवन्ननं न आ भ्जेतिं स्जोषां देवैरवंरैः परेश्चेत्यं ब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावंरे तानुभयान् (२८)

अन्वाभंजथ्मजोषां देवैरवंरैः परैश्वेत्यांह् ये चैव देवाः परे य चावंरे तानुभयांनन्वाभंजत्यन्तर्यामे मंघवन्मादयस्वेत्यांह यज्ञादेव यजमानं नान्तरैत्युपयामगृंहीतोऽसीत्यांहापानस्य धृत्यै यदुभावंपवित्रौ गृह्येयांतां प्राणमंपानोऽनु न्यृंच्छेत्प्रमायुंकः स्यात्पवित्रंवानन्तर्यामो गृंह्यते (२९)

प्राणापानयोर्विधृंत्यै प्राणापानौ वा पृतौ यदुंपा श्वन्तर्यामौ व्यान उंपा श्रुसवंनो यं कामयेत प्रमायुंकः स्यादित्यस इंस्पृष्टौ तस्यं सादये द्याने नैवास्यं प्राणापानौ वि च्छिंनति ताजक्प्रमीयते यं कामयेत सर्वमायुंिरयादिति स इंस्पृष्टौ तस्यं सादये द्याने नैवास्यं प्राणापानौ सं तंनोति सर्वमायुंरित॥ (३०)

त् उभयाँन्गृह्यते चतुंश्चत्वारि १ शच॥————[६]

वाग्वा एषा यदैँन्द्रवाय्वो यदैँन्द्रवाय्वाग्रा ग्रहां गृह्यन्ते वाचमेवानु प्र यन्ति वायुं देवा अंब्रुवन्थ्सोम् राजांन श हनामेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणै मदंग्रा एव वो ग्रहां गृह्यान्ता इति तस्मादैन्द्रवायवाग्रा ग्रहां गृह्यन्ते तमंघ्रन्थ्सोऽपूयत् तं देवा नोपांधृष्णुवन्ते वायुमंब्रुवित्रमं नः स्वदय (३१)

इति सों ऽब्रवीद्वरं वृणे मद्देवत्यांन्येव वः पात्रांण्युच्यान्ता इति तस्मांन्नानादेवत्यांनि सन्तिं वायव्यांन्युच्यन्ते तमेंभ्यो वायुरेवास्वंदयत्तस्माद्यत्पूर्यति तत्प्रंवाते वि षंजन्ति वायुर्हि तस्यं पवियता स्वंदियता तस्यं विग्रहंणं नाविंन्दन्थ्सा-ऽदिंतिरब्रवीद्वरं वृणा अथ मया वि गृह्णीध्वम्मदेवत्यां एव वः सोमाः (३२)

सन्ना अंसन्नित्युंपयामगृंहीतोऽसीत्यांहादितिदेवत्यांस्तेन् यानि हि दांरुमयांणि पात्रांण्यस्यै तानि योनेः सम्भूंतानि यानि मृन्मयांनि साक्षात्तान्यस्यै तस्मादेवमांह् वाग्वै पराच्यव्याकृतावदत्ते देवा इन्द्रंमब्रुविन्नमां नो वाचं व्याकुर्विति सोंऽब्रवीद्वरं वृणे मह्यं चैवैष वायवे च सह गृंह्याता इति तस्मादैन्द्रवायवः सह गृंह्यते तामिन्द्रों मध्यतोऽव्कम्य व्याकंरोत्तस्मादियं व्याकृंता वागुंद्यते तस्मांध्सकृदिन्द्रांय मध्यतो गृंह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स वराववृंणीत॥ (३३)

स्वद्य सोमाः सहाष्टावि १ शतिश्च॥

मित्रं देवा अंब्रुवन्थ्सोम् राजांन हनामेति सौ-

ऽब्रवीन्नाहर सर्वस्य वा अहम्मित्रम्स्मीति तमंब्रुवन् हनांमैवेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणे पयंसैव मे सोमई श्रीणन्तिति तस्मान्मैत्रावरुणम्पयंसा श्रीणन्ति तस्मात्पशवोऽपात्रामन् मित्रः सन्क्रूरमंक्रितिं क्रूरमिव खलु वा एषः (३४)

करोति यः सोमेन यजंते तस्मौत्पशवोऽपं क्रामन्ति यन्मैत्रावरुणम्पर्यसा श्रीणाति पशुभिरेव तन्मित्र संमर्धयंति पशुभिर्यजमानम्पुरा खलु वावैविम्मित्रोऽवेदप् मल्कूरं चकुषंः पशवंः क्रमिष्यन्तीति तस्मादेवमंवृणीत् वर्रुणं देवा अंब्रुवन्त्वया रश्मित्रवा सोम् राजांन रहनामेति सौऽब्रवीद्वरं वृणे मह्यं च (३५)

पुवेष मित्रायं च सह गृंह्याता इति तस्माँन्मैत्रावरुणः सह गृंह्यते तस्माद्राज्ञा राजांनमश्शभुवाँ घ्रन्ति वैश्येन वैश्यश्रं शूद्रेणं शूद्रत्र वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा मित्रावरुणावब्रुवित्तदं नो वि वांसयत्मिति तावंब्रूतां वरं वृणावहा एकं पुवावत्पूर्वो ग्रहो ग्रहो गृह्याता इति तस्मांदैन्द्रवायवः पूर्वो मैत्रावरुणाद्गृंह्यते प्राणापानौ ह्येतौ यद्पा श्वन्तर्यामौ मित्रोऽह्र जनयद्वरुणो रात्रिन्ततो वा इदं व्यौच्छ् द्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते व्युष्ट्ये॥ (३६)

पुष चैन्द्रवायवो हाविर्शतिश्व॥——[८]
यज्ञस्य शिरो ऽच्छिद्यत् ते देवा अश्विनांवब्रुविन्भषजौ वै
स्थं इदं यज्ञस्य शिरः प्रति धत्तमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहै

ग्रहं एव नावत्रापिं गृह्यतामिति ताभ्यांमेतमांश्विनमंगृह्वन्ततो वै तौ यज्ञस्य शिरः प्रत्यंधत्ताम् यदांश्विनो गृह्यतं यज्ञस्य निष्कृत्ये तौ देवा अंब्रुवन्नपूंतौ वा इमौ मंनुष्यचरौ (३७)

भिषजाविति तस्माँ द्वाह्मणेनं भेषजं न कार्यमपूर्तो हो ३ षोऽमेध्यो यो भिषक्तौ बंहिष्पवमानेनं पवियत्वा ताभ्यांमेतमाँश्विनमंगृह्नन्तस्माँ द्वहिष्पवमाने स्तुत आँश्विनो गृंह्यते तस्मादेवं विदुषां बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रं वे बंहिष्पवमान आत्मानंमेव पंवयते तयोँ स्त्रेधा भेषंज्यं वि न्यंदधुरुग्नौ तृंतीयमुफ्सु तृतींयम्ब्राह्मणे तृतींयन्तस्मांदुदपात्रम् (३८)

उपनिधायं ब्राह्मणं देक्षिणतो निषाद्यं भेषजं कुर्याद्यावंदेव भेषजं तेनं करोति समर्धुंकमस्य कृतम्भंवति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांध्सत्यादेकंपात्रा द्विदेवत्यां गृह्मन्तें द्विपात्रां हूयन्त इति यदेकंपात्रा गृह्मन्ते तस्मादेकोऽन्तर्तः प्राणो द्विपात्रां हूयन्ते तस्माद्द्योद्धें बहिष्टांत्प्राणाः प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः पृशव इडा यदिडाम्पूर्वां द्विदेवत्येंभ्य उपह्वयेत (३९)

पृश्निः प्राणान्नत्रदंधीत प्रमायंकः स्याद्विदेवत्यां अक्षियित्वेडा ह्वयते प्राणान्वात्मिन्धित्वा पृश्नपुर्ण ह्वयते वाग्वा ऐंन्द्रवायवश्चक्षंमित्रावरुणः श्रोत्रंमाश्विनः पुरस्तांदैन्द्रवायवम्भंक्षय तस्मांत्पुरस्तांद्वाचा वंदित पुरस्तांन्मैत्रावरुणं तस्मांत्पुरस्ताच्चक्षंष्णे पश्यित सूर्वतः परिहारंमाश्विनं तस्मांथ्स्वतः श्रोत्रंण शृणोति प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः (४०)

अरिक्तानि पात्रांणि सादयित तस्मादरिक्ता अन्तर्तः प्राणा यतः खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदनुं यज्ञ रक्षाङ्स्यवं चरन्ति यदरिक्तानि पात्रांणि सादयंति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्यं शये रक्षंसामनंन्ववचाराय दक्षिणस्य

हिंबुर्धानुस्योत्तंरस्यां वर्तुन्याः सांदयति वाच्येव वाचं दधात्या तृतीयसवनात्परि शेरे यज्ञस्य सन्तंत्यै॥ (४१)

चतुर्थः प्रश्नः

मनुष्यच्रावृंदपात्रमुंपह्रयेत द्विदेव्तयाः षद्वंत्वारिश्शच॥———[९] बृहस्पतिर्देवानां पुरोहित् आसीच्छण्डामर्कावसुराणां

बृह्स्पातद्वाना पुराहित आसाच्छण्डामकावसुराणा ब्रह्मण्वन्तो देवा आसन्ब्रह्मण्वन्तोऽसुरास्ते ईऽन्यौन्यं नाशंक्रुवन्निभिन्नेत देवाः शण्डामर्कावुपामन्त्रयन्त् तावंब्र्तां वरं वृणावहे ग्रहांवेव नावत्रापि गृह्येतामिति ताभ्यांमेतौ शुक्रामन्थिनांवगृह्वन्ततो देवा अभवन्यरासुरा यस्यैवं विदुषंः शुक्रामन्थिनौ गृह्येते भवंत्यात्मना पराँ (४२)

यस्येव विदुवः शुक्रामान्यना गृह्यत् मवत्यात्मना वरा (४२)
अस्य भ्रातृंच्यो भवति तौ देवा अंपनुद्यात्मन्
इन्द्रांयाजुहवुरपंनुत्तौ शण्डामर्को सहामनेति ब्र्याद्यं
द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैनौ सहापं नुदत् स प्रंथमः
सङ्कृंतिर्विश्वकर्मेत्येवैनांवात्मन् इन्द्रांयाजुहवुरिन्द्रो ह्यंतानिं
रूपाणि करिंकृदचंरदसौ वा आंदित्यः शुक्रश्चन्द्रमां
मन्थ्यंपिगृह्य प्राश्चौ निः (४३)

ऋामृत्स्तस्मात्प्राश्चौ यन्तौ न पंश्यन्ति प्रत्यश्चांवावृत्यं जुहुत्स्तस्मात्प्रत्यश्चौ यन्तौ पश्यन्ति चक्षुंषी वा एते

शुक्रशोंचिषा (४५)

यज्ञस्य यच्छुकाम्निथनौ नासिकोत्तरवेदिर्भितः परिक्रम्यं जुहुत्स्तस्माद्भितो नासिकां चक्षुंषी तस्मान्नासिकया चक्षुंषी विधृंते सर्वतः परि क्रामतो रक्षंसामपंहत्यै देवा वै याः प्राचीराहुंतीरजुंहवुर्ये पुरस्तादसुंरा आस्नता स्ताभिः प्र (४४)

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पृश्चादस्रंग् आस्नता इस्ताभिरपानुदन्त प्राचीर्न्या आहुंतयो हूयन्ते प्रत्यश्ची शुक्तामृन्थिनी पृश्चाच्चैव पुरस्तांच् यजमानो भ्रातृं व्यान्प्र णुंदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीर्जायन्ते शुक्तामृन्थिनौ वा अनुं प्रजाः प्र जांयन्ते ऽत्रीश्चाद्याश्च सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि शुकः

सुप्रजाः प्रजाः प्रंजनयन्परीहि मुन्थी मुन्थिशोचिषेत्यांहैता वै सुवीरा या अत्रीरेताः सुंप्रजा या आद्यां य एवं वेदात्र्यस्य प्रजा जायते नाद्यां प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परांपतृत्तद्विकंङ्कतम्प्रावि

युवत्वं यद्वैकंङ्कतम्मन्थिपात्रम्भवंति सक्तंभिः श्रीणातिं प्रजापतिरेव तच्चक्षुः सम्भरित ब्रह्मवादिनों वदन्ति

नारंमत् तद्यव्म्प्राविंशृत् तद्यवेंऽरमत तद्यवंस्य (४६)

कस्माँथ्मत्यान्मंन्थिपात्र सदो नाश्चंत इत्याँर्तपात्र हीतिं ब्रयाद्यदंश्ववीतान्थौंऽध्वर्युः स्यादार्तिमार्च्छेत्तस्मान्नाश्चंते॥ (४७)

आत्मना परा निष्प शुक्रशोंचिषा यवंस्य सप्तित्रि श्रेषच॥———[१०]
देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत् ते देवा

ज्या प पञ्जाउभुपत् तप्सुरा अभुपत् त प्या आग्नयणाग्रान्ग्रहानपश्यन्तानगृह्णत् ततो व तेऽग्रं पर्यायन् यस्यैवं विदुषं आग्नयणाग्रा ग्रहां गृह्यन्तेऽग्रंमेव संमानानां पर्येति रुग्णवंत्यूर्चा भ्रातृंव्यवतो गृह्णीयाद्भातृंव्यस्यैव रुक्ताग्रं समानानां पर्येति ये देवा दिव्येकांदश् स्थेत्यांह (४८)

पुतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं पुवैन् सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वभ्यस्त्वा देवभ्य इत्याह वैश्वदेवो ह्यंष देवत्या वाग्वे देवभ्योऽपाकामद्यज्ञायातिष्ठमाना ते देवा वाच्यपंक्रान्तायां तूष्णीं ग्रहांनगृह्णत् साऽमंन्यत् वाग्न्तर्यन्ति वे मेति साग्रंयणम्प्रत्यागंच्छ्त्तदांग्रयणस्यांग्रयणत्वम् (४९)

तस्मादाग्रयणे वाग्वि सृंज्यते यत्तूष्णीम्पूर्वे ग्रहां गृह्यन्ते यथां थ्यारीयंति म् आख् इयंति नापं राथ्स्यामीत्युंपावसृजत्येवमेव तदंध्वर्युरांग्रयणं गृहीत्वा यज्ञमारभ्य वाचं वि सृंजते त्रिर्हिं करोत्युद्गातृनेव तद्वृंणीते प्रजापंतिर्वा एष यदाँग्रयणो यदाँग्रयणं गृहीत्वा हिंक्रोतिं प्रजापंतिरेव (५०)

तत्प्रजा अभि जिंघ्रति तस्माँद्धथ्सं जातं गौर्भि जिंघ्रत्यात्मा वा एष यज्ञस्य यदाँग्रयणः सवनसवनेऽभि गृह्णात्यात्मन्नेव यज्ञर सं तंनोत्युपरिष्टादा नयिति रेतं एव तद्दंधात्यधस्तादुपं गृह्णाति प्र जनयत्येव तद्वंह्मवादिनों वदन्ति कस्माँथ्मत्याद्गांयत्री किनष्ठा छन्दंसार सती सर्वाणि सर्वनानि वहुतीत्येष व गांयत्रियै वथ्सो यदाँग्रयणस्तमेव तदंभिनिवर्तर् सर्वाणि सर्वनानि वहति तस्माँद्धथ्सम्पाकृतं गौरभि नि वर्तते॥ (५१)

आह्तग्रयणत्वं प्रजापंतिरेवेतिं विश्शतिश्चं॥———[११]

इन्द्रों वृत्रायायुर्वे यज्ञेनं सुवृगयिन्द्रों मुरुद्धिरदितिरन्तर्यामपात्रेणं प्राण उपारशुपात्रेणेन्द्रों वृत्रमंहन्तस्य ग्रहान् वै प्रान्यान्येकांदश॥-[१२]इन्द्रों वृत्राय पुनंरऋतुनांह मिथुनम्पृशवो नेष्टः पत्नीमुपारश्वन्तर्यामयोर्द्विचंत्वारिरशत्॥42॥ इन्द्रों वृत्रायं पाङ्कत्वम्॥

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/